

IN DIE HOOGGEREGSHOF VAN SUID-AFRIKA

(KAAP DIE GOEIE HOOP PROVINSIALE AFDELING)

5 SAAKNOMMER: A.81/2006DATUM: 2 NOVEMBER 2007

In die saak tussen:

10 SIBULELE MAVANGWANA Appellant

en

DIE STAAT Respondent

15

UITSpraakDICKER, WnR:

20 Die appellant is op 26 Julie 2004 in die streekhof vir die streekafdeling van die Kaap gehou te Strand, skuldig bevind aan moord en poging tot moord en gevonniss tot 15 jaar gevangenisstraf ten opsigte van die moordaanklag en sewe jaar gevangenisstraf ten opsigte van die klagte van poging tot

moord. Die verhoorhof het verder gelas dat beide aanklagte saamgeneem word vir doeleindes van vonnis.

5 Op 28 Julie 2004 is die appellant se aansoek om verlof tot appèl deur die Hof *a quo* geweier. Verlof om te appelleer na hierdie Hof teen sy skuldigbevinding en vonnis is op 9 November 2005 verleen na 'n petisie gerig is aan die Regter-president van hierdie Hof. Die appellant kom nou in hoër
10 beroep teen die skuldigbevinding en vonnis alhoewel geen submissies namens óf die appellant óf die Staat gemaak is ten opsigte van die vonnisoplegging nie.

Mnr Labuschagne het namens die appellant aangevoer dat die
15 verhoorlanddros fouteer en/of misgetas het in dié dat hy in die beoordeling van die getuienis van 'n enkelgetuie hom misgetas het, met die hantering van getuienis met betrekking tot identiteit, met die hantering van getuienis met betrekking tot foto-identifikasie, met die beoordeling van moontlike
20 ongerymdhede in die ondersoek van die saak (deur te bevind dat die getuienis van inspekteur Koekemoer enigsins staving verleen vir die weergawe van die klaer) en die appellant se alibi.

Die gebeure op 4 September 2002 kan kortliks soos volg opgesom word: Mnr John Steven Haggard (die klaer) het op 4 September 2002 vergesel deur Clinton M. Wyngaard (die oorledene) na die woonbuurt Nomzamo te Strand gegaan om
5 namens Total nuwe kliënte te werf aan wie paraffien verkoop sou kon word. Die klaer het omstreeks etenstyd te Selwyn- en Langestraat, Nomzamo binnegegaan. Hy het 'n swart manspersoon binne die winkel opgemerk. Hy het by 'n damespersoon binnekant navraag gedoen oor die eienaar van
10 die winkel. Hy is toe meegedeel dat die eienaar nie daar was nie. Hy het weggery en ongeveer 15 tot 20 minute later omstreeks kwart voor twee teruggekeer. Die klaer is weer by die winkel in, maar die eienaar was weereens nie daar nie. Die oorledene het in die voertuig bly sit. Die klaer het toe
15 weer die winkel verlaat en teruggeklim in sy voertuig.

Toe die klaer die bestuurdersdeur toemaak, het hy 'n skoot hoor klap en besef dat hy in die regterarm gewond is. Die oorledene het op een of ander stadium by die motorvoertuig
20 uitgeklim. Die klaer het toe gesien hoe 'n persoon met 'n vuurwapen om stap aan die voorkant van sy voertuig na die kant van die voertuig waar die oorledene gesit het. Dié persoon het daarop 'n skoot na die oorledene geskiet en die oorledene het op die grond neergeval. Die klaer wou die
25 oorledene te hulp snel, en het om die voorkant van die

voertuig beweeg. Teen die tyd het die oorledene opgespring en probeer weghardloop. Die klaer wou toe terug klim in sy voertuig, maar die persoon met die vuurwapen het die vuurwapen weer op die klaer gerig en ongeveer 2 tot 3 meter
5 voor hom kom staan. Die klaer het gesmeek dat hy hom nie moet skiet nie, maar die persoon het net geglimlag, sy oë toegemaak, kop weggedraai en die klaer in die gesig geskiet. Die klaer het daarna geslaag om in sy motorvoertuig te klim en weg te ry.

10

Dit is die klaer se getuienis dat die appellant die persoon is wat beide hom en die oorledene geskiet het.

Die klaer het op 8 Januarie 2003 'n Identikiet saamgestel van sy aanvaller. Op 'n latere stadium het die polisie foto's na die
15 klaer se woning geneem en agt foto's aan hom getoon. Hy het die appellant op die derde foto uitgeken en 'n week daarna 'n formele uitkenning bygewoon waar hy dieselfde foto uitgeken het.

20

Ek handel vervolgens met die aspekte geopper deur mnr Labuschagne. Ten einde die skuld van die appellant, bo redelike twyfel te bewys, het die Staat drie getuies geroep, terwyl slegs die appellant ter sy eie verdediging getuig het.
25 Die klaer was die enigste getuie tot die voorval en is dus 'n

enkelgetuie met betrekking tot die identiteit van die oortreder. Getuienis met betrekking tot die identiteit van die oortreder word versigtig benader, maar artikel 208 van Wet 51 van 1977 bepaal dat 'n beskuldigde op die enkelgetuienis van 'n
5 bevoegde getuie skuldig bevind kan word. Die Hof moet egter in sulke gevalle tevrede wees dat die getuienis van die enkelgetuie in elke wesenlike opsig duidelik en bevredigend is.

Die klaer het gedurende kruisondervraging sekere toegewings
10 gemaak, welke toegewings volgens my oordeel gepas was. Nieteenstaande hierdie toegewings, het die klaer hom nooit werklik weerspreek nie en het hy nooit die Hof probeer mislei nie. Hy het na my mening ook nie probeer om sy getuienis óf te vergroot, aan te dik, óf oor te beklemtoon nie. Die klaer
15 was deurgaans selfversekerd dat sy uitkenning van die appellant akkuraat was. Sy onbetwiste getuienis is *inter alia* dat die voorval in helder daglig plaasgevind het, hy die appellant op twee vorige geleenthede gesien het en die appellant slegs 2 tot 3 meter voor hom gestaan het toe hy die
20 klaer in die gesig geskiet het.

Wat ook belangrik is met betrekking tot die beoordeling van die klaer se getuienis en spesifiek met verwysing na die appellant se identiteit en die foto-identifikasie, is die feit dat die klaer

eers 'n gesigsamestelling van die verdagte gegee het en hom dan later op 'n foto uitgeken het.

Na my mening is daar tereg deur die verhoorhof bevind dat die
5 klaer 'n goeie en geloofwaardige getuie was.

Daar is namens die appellant aan die hand gedoen dat daar onreëlmatighede plaasgevind het met betrekking tot die foto-
uitkenningsparades waarby die klaer betrokke was en
10 ongerymdhede in die ondersoek. Selfs al het
onreëlmatighede plaasgevind ten opsigte van die foto-
uitkenningsparades en selfs al word inspekteur Koekemoer se
getuienis nie as staving vir die klaer se getuienis beskou nie,
is daar steeds na my mening voldoende getuienis voor die
15 verhoorhof geplaas om die elemente van die misdrywe te
bewys.

Met inagneming dat die klaer 'n enkelgetuie was, die appellant
'n alibi as verweer geopper het en die moontlike
20 onreëlmatighede waarna daar namens die appellant verwys is,
moes die Hof 'n besluit maak gebaseer op die totaliteit van die
getuienis. Na my mening het die verhoorhof met in ag
genome die direkte getuienis, die appellant se weergawe
korrek as onwaarskynlik beskou en as vals verwerp, en die
25 getuienis van die klaer aanvaar en bevind dat die Staat, bo

redelike twyfel bewys het dat die appellant inderdaad die
aanvaller was tydens hierdie voorval.

5 Gevolglik sou ek die appèl teen die skuldigbevinding van die
hand wys.



BICKER, WnR

10

DAVIS, R: Ek stem saam en dit word so beveel.

15

DAVIS, R